

Dosarul nr.3ra-1532/18

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Central (jud: S.Pleşca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V.Sîrbu, V.Mihaila, A.Minciuna)

Î N C H E I E R E

5 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Consiliul orășenesc Căușeni, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului orășenesc Căușeni, intervenient accesoriu Maria Agapie cu privire la contestarea parțială a actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Consiliul orășenesc Căușeni și s-a menținut hotărârea din 9 februarie 2018 a Judecătoriai Căușeni, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 22 decembrie 2017, Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orășenesc Căușeni, intervenient accesoriu Maria Agapie cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în rezultatul efectuării unui control de legalitate a actelor administrative emise de autoritățile administrației publice locale, a constatat că la 11 octombrie 2017 Consiliul orășenesc Căușeni a adoptat decizia nr. 8/4 „Cu privire la scoaterea la licitație a unor terenuri proprietate publică a orașului Căușeni”, iar potrivit pct. 2.1 al deciziei respective, a fost permisă darea în arendă a terenului proprietate publică situat în orașul xxxx, str. xxxx, cu nr. cadastral xxxx, cu cota parte de 8,25 % din suprafața totală de 0,0744 ha la prețul inițial de 904 lei/anual.

În opinia reclamantului, pct. 2.1 din decizia a Consiliului orășenesc Căușeni nr. 8/4 „Cu privire la scoaterea la licitație a unor terenuri proprietate publică a orașului Căușeni”, contravine legislației în vigoare, din motiv că potrivit datelor din Registrul Bunurilor Imobile a ÎS Cadastru terenul cu numărul cadastral xxxx este înscris în Registrul bunurilor imobile după APL Căușeni cu cota parte de 8,25 % din suprafața totală din 0,0744 ha, terenul în cauză fiind aferent construcției cu nr. cadastral xxxx.

Din acest considerent, la 31 octombrie 2017, prin prizma art. 68 din Legea privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a expediat în adresa Consiliului orășenesc Căușeni notificarea nr. 882, solicitând modificarea deciziei nr. 8/4 din 11 octombrie 2017, prin excluderea pct. 2.1, însă prin decizia nr. 9/4 din 17 noiembrie 2017 a Consiliului orășenesc Căușeni notificarea a fost respinsă, motiv pentru care a fost depusă prezenta cerere de chemare în judecată.

Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a solicitat anularea p. 2.1 din decizia nr. 8/4 din 11 octombrie 2017 a Consiliului orășenesc Căușeni „Cu privire la scoaterea la licitație a unor terenuri proprietate publică a orașului Căușeni”.

Prin hotărârea din 9 februarie 2018 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de către Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a fost admisă, fiind dispusă anularea p. 2.1 din decizia nr. 8/4 din 11 octombrie 2017 a Consiliului orășenesc Căușeni „Cu privire la scoaterea la licitație a unor terenuri proprietate publică a orașului Căușeni”, prin care a fost permisă darea în arendă a terenului proprietate publică situat în orașul xxxx, str. xxxx, cu nr. cadastral xxxx, cu cota parte de 8,25 % din suprafața totală de 0,0744 ha la prețul inițial de 904 lei/anual.

Prin decizia din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Consiliul orășenesc Căușeni și s-a menținut hotărârea din 9 februarie 2018 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 315 alin. (1)-(2), 355 alin. (1), 347 alin. (1)-(2) Cod civil, art.10¹ alin.(1) din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308 din 25 iulie 1997, art. 53 alin. (3) din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr. 121 din 4 mai 2007, art. 121-122 și 130 ale Codului de procedură civilă.

Cu referire la nomele citate și în raport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut corectă soluția primei instanțe privind anularea parțială a actului administrativ, menționând că cota-parte a apelantului Consiliul orășenesc Căușeni de 8,25% din terenul cu nr. cadastral xxxx, nu urma a fi scoasă la licitație, însă a fi transmisă în arendă/locatiune proprietarilor încăperilor din construcția amplasată pe acest teren sau, la cererea acestora, să înstrăineze cota-parte din teren proprietarilor acestor încăperi precum stipulează art. 53 alin. (3) din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice și pct. 7 din Regulamentul cu privire la vânzarea-cumpărarea și locațiunea, arenda terenurilor aferente, condiții însă ce nu se atestă la caz.

În continuare, instanța de apel a respins argumentul apelantului precum că, Consiliul orășenesc Căușeni este proprietar al terenului (cotei-părți) și este în drept să dispună de acesta, or, apelantul nu deține terenul cu cota parte de 1.0, dar numai de 8,25 % din acest teren.

Prin urmare, instanța de apel a reținut prin prizma art. 347 alin. (1) și (2) Cod civil, potrivit căruia fiecare coproprietar are dreptul de a folosi bunul proprietate comună pe cote-părți în măsura care nu schimbă destinația lui și nu aduce atingere drepturilor celorlalți coproprietari. Modul de folosire a bunului comun se stabilește prin acordul coproprietarilor sau, în caz de divergențe, prin hotărâre judecătorească în baza unei aprecieri echitabile a intereselor tuturor coproprietarilor, că modul de

folosire, respectiv, eventuala dare în arendă urma a fi coordonată cu coproprietarii terenului, în ordinea prevăzută de art. 347 alin. (2) Cod civil, or, transmiterea în arendă a cotei-părți în terenul în cauză unei persoane terțe contravine intereselor celorlalți coproprietari a terenului și construcției amplasate pe acest teren, încălcând modul de transmitere a terenului în arendă și dreptul prioritar al proprietarilor obiectivului privatizat la arenda terenului în cauză.

În consecință, Curtea de Apel Chișinău, a concluzionat că concluzia primei instanțe despre necesitatea admiterii integrale a acțiunii este justă, ea având la bază cumulum dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 Cod de procedură civilă.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei și hotărârii sus-enunțate, la 17 septembrie 2018, Consiliul orășenesc Căușeni le-a contestat cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești contestate ce constituie obiectul prezentului recurs, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de către Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în referința asupra cererii de chemare în judecată și în cererea de apel motivată anexate la dosar, suplimentar invocându-se că, la examinarea cauzei atât instanța de apel cât și prima instanță au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, or, administrația publică locală fiind proprietar al terenului proprietate publică cu cota 8,25%, este în drept de a transmite acest teren în condiții de licitație, oricărui agent economic.

Ca urmare, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înlăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de admitere a acțiunii (f.d.191).

La 15 octombrie 2018 în adresa participanților la proces a fost expediată copia recursului declarat de Consiliul orășenesc Căușeni, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.196), iar la 13 noiembrie 2018, Maria Agapie a depus referință solicitând respingerea cererii de recurs cu menținerea deciziei instanței de apel care în opinia sa este una întemeiată și adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Complețul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul înaintat de către Consiliul orășenesc Căușeni la 17 septembrie 2018 (f.d.191) este declarat în termen, având în vedere faptul că la dosar nu sunt date confirmative despre comunicarea recurentului a deciziei integrale motivate din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Examinând temeiurile recursului declarat de Consiliul orășenesc Căușeni, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul vizat urmează a fi declarat inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul orășenesc Căușeni, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură

civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Consiliul orășenesc Căușeni.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Consiliul orășenesc Căușeni, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva